

2den Behandling, saa maa det vel være fæstet for at vinde den ærede Ministers Samtykke, men jeg seer ikke, hvorfor man netop skal give Ministeren Ret i alle hans Paaastande, især da man — det kan jeg ikke undlade at komme tilbage til — ikke af den ærede Minister har hørt nogen Grund, hvorfor § 20, Udvidelsen af Valgretten i Kjøbenhavn, skulde være farlig, saa farlig, at den ærede Minister derover vil nedkalde Kongens Beto. Dette kan jeg ikke forstaae, og jeg kan derfor ikke undlade at stemme for, at Valgretten skal bibeholdes i det samme Omfang, som vi have vedtaget ved 2den Behandling. Er der da passeret Tilfælde her i Kjøbenhavn, hvoraf man kan udlede nogen Frygt for, at Valgretten vilde blive misbrugt, dersom den udstræktes til de Beboere af Communen, der kun betale een Portion i Hjelpe eller Næringskat, er der indtraadt noget saadant Tilfælde, er der Spor af, at en saadan Udvidelse kan være farlig? Dersom den ærede Indenrigsminister blot vil kaste sit Die heromkring i Salen, saa finder han jo her, at de Medlemmer, som Communen har valgt efter 5 Portioner Skat og efter en endnu højere Censur, ere sendte af Kjøbenhavns Communes Beboere efter den almindelige Valgret til her at være deres Repræsentanter, og er dette da ikke et Tegn paa, at der i politisk Henseende er en vis Overensstemmelse hos Befolkningen i Hovedstaden, hvad enten de ere højere eller lavere beskattede, og ere disse Præcedenter Andet end et Beviis for, at der ikke vil være noget Farligt i at give den store Klasse, som vælger de høit Beskattede til Rigsdagen, Anledning til ogsaa at vælge de høit Beskattede til Borgerrepræsentationen? Jeg kan virkelig ikke forstaae saadanne Phænomener, som, at denne Paragraph nu skal være saa farlig, naar jeg ikke fra den ærede Ministers Side faaer Grunde derfor, og, saalænge jeg ikke sager dem, vil jeg holde fast paa det, vi vedtog ved 2den Behandling. Jeg søger imidlertid til, at jeg vil finde mig i at gaae med Fleertallet, uagtet de Tilbagestrid, det har gjort, og jeg formener, at det er Indrommelse nok for Ministeren, saalænge han nemlig ikke udtaler, hvorfor § 20 ikke bør findes i den nye Communallov.

Ordføreren: Det forekommer mig, at den ærede sidste Taler henkastede den Anke imod Udvalget, og navnlig mod mig som dets Ordfører, at jeg ikke havde oplyst, af hvilke Grunde Indenrigsministeren havde erklæret sig imod Bibeholdelsen af § 20, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at jeg ganske bestemt erindrer i mit indledende Foredrag at have sagt Alt, hvad der kunde siges, nemlig at Indenrigsministeren havde erklæret, at Loven ikke kunde udfaa med § 20, uden at han derved paa nogen Maade havde udtalt sig om det Princip, der ligger i denne Paragraph. Han yttrede, at det var et Spørgsmaal, som ikke havde været under Overveielse og som efter hans Mening ikke laa for under denne Sag, og under de forhaandenværende Omstændigheder, da der er en saa kort Tid tilbage af Sessjonen, kunde dette Spørgsmaal ikke underkastes en saadan Drøftelse, som efter hans Mening var nødvendig. Derfor kunde han aldeles ikke indlade sig derpaa, men han har ikke med et eneste Ord udtalt Noget imod Principet, og endnu mindre har han udtalt, at der var noget Farligt eller Skadeligt i Udvidelsen af Valgretten.

Da jeg har begjæret Ordet i Anledning af den sidste ærede Talers Ytringer, maa jeg dog ogsaa tillade mig at berigtige en Misforstaaelse. Han omtalte blandt de flere Betænkkeligheder, som jeg ganske deler med ham, med Hensyn til den Indskrænkning i den communale Frihed, der selv efter Fleertallets Forslag bliver tilbage; men han yttrede blandt Andet, at Borgerrepræsentationen efter Fleertallets Forslag ikke kunde sætte nogen Sag under Behandling. Deri tager han dog ganske vist feil. Han maa nemlig erindre, at Borgerrepræsentationen ifølge § 14 bliver en integrerende Deel af den samlede Communalbestyrelse, og, idet Communalstyrelsen organiseres som en samlet Corporation, er det jo deraf en Selsfølge, at ethvert Medlem af denne Corporation, naar der ikke er udtalt noget Andet i Loven, maa have lige Ret til at tage Initiativet og gjøre Forslag til enhver, til Communens Løve sigtende Foranstaltning, ligesaa vel som enhver af Magistratens øvrige Medlemmer. Jeg maa i den Hense-